

[Statsministeren.]

citamenter til udbygning og etablering af erhvervsvirksomhed i regionsudviklingsområderne.

Det er indlysende, at regionsudviklingsbistand ikke er en knap, man blot kan trykke på for med ét slag at få nye arbejdspladser tilvejebragt. Det drejer sig om en langsigtet, målbevidst indsats, hvor privat initiativ og statslig bistand må arbejde intimt sammen, byggende på den forudsætning, at de pågældende virksomheder på længere sigt kan eksistere på de for erhvervslivet almindeligt gældende vilkår.

Af *Gorsen* til justitsministeren (25. juli 1968):

„Kan ministeren, for så vidt angår den forløbne del af 1968, give oplysning om antallet af færdselsdrab, som i overvejende grad skyldes påkørsel af vejtræer — og vil nævnte tal give anledning til overvejelse af spørgsmålet om total fjernelse af træerne ved vore landeveje?“

Begrundelse.

Det stigende antal færdselsdrab er i sig selv et meget alvorligt samfundsproblem — og rummer en uhyre sum af menneskelige lidelser.

Derfor bør alle bestræbelser for at øge færdselssikkerheden på vore veje og gader øges. Et af midlerne hertil er efter min opfattelse fjernelse af træerne ved vore landeveje.

Som medlem af Åbenrå amtsråd har jeg for år tilbage været med til at træffe beslutning om, at samtlige vejtræer i amtsråds-kredsen fjernes — og man er i fuld gang hermed. Det er derfor sørgeligt at erfare, at de tilbageværende træer stadig er kilde til en forstærkelse af de ulykker, som sker, og det må derfor være et særdeles rimeligt ønske, at spørgsmålet om en total fjernelse af vejtræerne nu optages til alvorlig overvejelse.

Justitsminister *Thestrups* svar (2. august 1968):

Der foreligger endnu ikke nogen opgørelse for den forløbne del af 1968 over, hvor mange færdselsuheld med dødelig udgang der skyldes påkørsel af vejtræer.

Det seneste år, for hvilket fuldt bearbejdede statistiske oplysninger om færdsels-

uheld foreligger, er 1966. Heraf fremgår, at der i 1966 var i alt 20.408 færdselsuheld med dræbte eller tilskadekomne, hvoraf 296 (eller ca. 1½ pct.) er rubriceret som påkørsel af vejtræer. Dette tal omfatter dog f. eks. ikke sammenstød mellem kørende, hvor en eller flere parter efter sammenstødet rammer et vejtræ.

Fra 1. januar 1967 er færdselsuheldsstatistikken ændret med henblik på at opnå en mere objektiv beskrivelse af hændelsesforløbet. Når den endelige bearbejdelse af materialet fra 1967 i løbet af efteråret er afsluttet, vil man kunne opgøre alle uheldssituationer, hvori et vejtræ har medvirket til skaden, og tilsvarende vil naturligvis kunne ske for de følgende år. Jeg kan derfor ikke for tiden meddele den ønskede oplysning.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt uheldstallene vil give anledning til overvejelse af, om alle træer ved landevejene bør fjernes, vil jeg gerne bemærke følgende:

Vejenes udformning og herunder spørgsmålet om fjernelse af vejtræer henhører under de lokale vejbestyrelser og ministeriet for offentlige arbejder, vejdirektoratet. Hverken justitsministeriet eller politiet har nogen hjemmel til at pålægge vejmyndighederne at fjerne vejtræerne. Det samme gælder vejdirektoratet, idet man dog her kan kræve — og normalt også kræver — vejtræer fjernet i forbindelse med ombygningen af veje, hvortil der ydes tilskud af vejfonden.

Et af ministeriet for offentlige arbejder nedsat udvalg har i 1952 afgivet en betænkning om beplantningen langs vejene, betænkning nr. 41 — 1952. Udvalget overvejede bl. a. vejtræernes betydning for færdselsulykkerne og foreslog af hensyn til færdselssikkerheden nye retningslinjer for beplantningen langs vejene. Udvalget kunne ikke nå til enighed om en fuldstændig fjernelse af vejtræerne. Udvalgets flertal foreslog, at træer under en vis afstand fra vejen fuldstændig fjernes, medens der i andre tilfælde foretages en udtynding, således at afstanden mellem træerne bliver 40-60 m. Udvalgets mindretal foreslog mindre indgribende foranstaltninger.

Blandt andet på grundlag af dette udvalgs overvejelser har vejbestyrelserne i vidt omfang ladet vejtræerne fjerne.